

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 5C/67/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814201021
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Šišková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3814201021.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Klaudiou Šiškovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: I. Y., nar. X.X.XXXX, naposledy bytom U., t.č. na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníčkou V. U., zamestnankyňou Okresného súdu v Prievidzi, o zaplatenie 246,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ō v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 246,- eur spolu s úrokom z omeškania za obdobie od 21.2.2010 do 20.11.2010 v sume 8,28 eur a 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 246,- eur od 21.1.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh zdôvodnil tým, že odporca uzatvoril s jeho právnym predchodcom Slovenskou sporiteľňou, a.s. zmluvu o úvere č. 372552826 dňa 13.12.2005. Na základe tejto zmluvy boli odporcovi poskytnuté peňažné prostriedky a odporca sa zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Túto povinnosť si však odporca nesplnil a s úhradou dlžnej sumy sa dostal do omeškania. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011 uzatvorenej medzi navrhovateľom a spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. prešla pohľadávka voči odporcovi na navrhovateľa. Ku dňu podania návrhu dlžná suma predstavovala 1.753,93 eur a pozostávala z istiny vo výške 1.441,05 eur, úroku vo výške 85,88 eur, úroku z omeškania v sume 227,- eur. Navrhovateľ si voči odporcovi uplatnil iba nárok na zaplatenie sumy 246,- eur, ktorá predstavuje neuhradené splátky úveru, ktorých splatnosť nastala v období od 20.2.2010 do 20.11.2010 a nárok na úrok z omeškania. Uviedol, že v danej veci vznikol medzi účastníkmi záväzkový vzťah na základe zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka, pričom zmluva o úvere je podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka absolútnym obchodom preto právne vzťahy zo zmluvy o úvere sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. Použitie ustanovení Občianskeho zákonníka preto neprichádza do úvahy ani pri posudzovaní otázky premlčania, keďže Obchodný zákonník obsahuje právnu úpravu premlčania v ust. § 387 a nasl.

Pobyt odporcu sa v konaní zistiť nepodarilo, preto bol uznesením zo dňa 29.4.2014 č.k. 5C/67/2014-45 odporcovi ustanovený opatrovník podľa § 29 ods. 2 a 6 Občianskeho súdneho poriadku. Opatrovníčka odporcu v konaní s návrhom navrhovateľa nesúhlasila, poukázala na to, že vo veci ide o vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy a vzniesla voči nároku navrhovateľa námietku premlčania.

Navrhovateľ sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' písomne ospravedlnil. Súd preto konal v jeho neprítomnosti a vykonal dokazovanie výsluchom opatrovníčky odporcu, oboznámením obsahu zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 13.12.2005, Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „Všeobecné podmienky“), oznámenia o postúpení pohľadávky z 12.4.2011, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011 vrátane časti prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, pokusu o zmier zo dňa 20.12.2013, ako aj oboznámením ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

Odporca uzatvoril dňa 13.12.2005 s právnym predchodcom navrhovateľa - Slovenskou sporiteľňou, a.s. zmluvu o splátkovom úvere č. 372552826, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver v sume 27.000,- Sk, t.j. 896,24 eur. V zmluve si dohodli pevnú úrokovú sadzbu 17,3% ročne, RPMN bola dohodnutá vo výške 10,12%. Odporca sa zaviazal úver splácať v pravidelných mesačných splátkach po 741,- Sk, t.j. 24,60 eur, splatnosť 1. splátky bola dohodnutá na deň 20.1.2006, konečná splatnosť úveru bola určená dňom 20.11.2010, splátky boli splatné vždy k 20. dňu v mesiaci. Z návrhu navrhovateľa ako aj z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že odporca neuhrádzal splátky riadne a včas a s plnením sa dostal do omeškania.

Dňa 24.3.2011 došlo medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a navrhovateľom k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávok. Z prílohy k tejto zmluve vyplýva, že na navrhovateľa prešla aj pohľadávka voči odporcovi. Podľa údajov uvedených v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že pohľadávku tvorila suma vo výške 1.753,93 eur. Táto suma pozostávala z istiny 1.441,05 eur, riadneho úroku 85,88 eur a úrokov z omeškania v sume 227,- eur.

Ako vyplýva z návrhu navrhovateľa, odporca po postúpení pohľadávky navrhovateľovi neuhradil žiadnu sumu.

V konaní opatrovníčka odporcu vzniesla voči nároku navrhovateľa námietku premlčania z dôvodu, že ide o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, kedy je potrebné postupovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ si uplatnil nárok na zaplatenie dlžných splátok, ktorých splatnosť nastala v období od 20.2.2010 do 20.11.2010, pričom návrh bol podaný na súd až 24.1.2014, t.j. po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby.

Podľa názoru navrhovateľa je v danej veci potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka vzhľadom k tomu, že záväzkový vzťah medzi účastníkmi vznikol na základe zmluvy o úvere, ide teda o tzv. absolútny obchod a postup podľa ustanovení Občianskeho zákonníka pri posudzovaní otázky premlčania neprichádza do úvahy.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (platného a účinného ku dňu uzavretia zmluvy o úvere), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V zmysle § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy o úvere), spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

V zmysle § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Súd s poukazom na vyššie citované ustanovenia právny vzťah medzi účastníkmi konania založený zmluvou o úvere, i keď ide o zmluvu uzavretú podľa ustanovení Obchodného zákonníka, považoval jednoznačne za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd vzhľadom na právnu úpravu zákona č. 258/2001 Z.z. uvádza, že predmetnú zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom možno podriaďiť režimu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy. Zároveň je potrebné uviesť, že zákon o spotrebiteľských úveroch patrí do oblasti predpisov občianskeho práva a je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku lex specialis (uvedený záver podporujú aj odkazy k textu zákona, aj keď nie presne v naznačených súvislostiach). Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 258/2001 Z.z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch podľa prvej hlavy ôsmej časti Občianskeho zákonníka. Rovnako na spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka je potrebné vzhľadom na ich systematické zaradenie do Občianskeho zákonníka aplikovať všeobecné ustanovenia o občianskoprávných vzťahoch. Vyplýva to i zo znenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veta druhá, podľa ktorej možno vyvodiť, že spotrebiteľ si zmluvou nemôže zhoršiť postavenie, ktoré by inak mal pri aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka ako celku. Súd teda dospel k záveru, že na spotrebiteľské zmluvy, ktoré boli uzavreté podľa Obchodného zákonníka sa vzťahujú príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka (nie Obchodného zákonníka). Nakoniec v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sa nemôžu odchýliť od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa (od akýchkoľvek, t.j. aj od všeobecných ustanovení, a teda i ustanovení o premlčaní).

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone stanovenej /§ 101 až 110/. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (v znení účinnom od 1.5.2014) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával."

V predmetnej veci vzniesol opatrovník odporcu námietku premlčania uplatneného nároku. Okrem toho túto otázku musí súd skúmať aj bez návrhu v zmysle ust. § 5b zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa. Súd sa preto zaoberal najskôr otázkou, či nárok navrhovateľa je premlčaný alebo nie. Z návrhu navrhovateľa vyplýva, že voči odporcovi si uplatňuje nárok na zaplatenie neuhradených splátok, ktorých splatnosť nastala v období od 20.2.2010 do 20.11.2010. Ako bolo uvedené, na predmetný vzťah a právo navrhovateľa súd aplikuje premlčaciu dobu podľa Občianskeho zákonníka, ktorá je trojročná. I keď účastníci uzavreli zmluvu o úvere podľa Obchodného zákonníka, ktorá ako typ zmluvy je absolútnym obchodom, zároveň táto zmluva spadá pod úpravu spotrebiteľských zmlúv podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ako i zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Keďže splatnosť dlžnej sumy nastala od 20.2. do 20.11.2010, navrhovateľovi uplynula trojročná premlčacia doba najneskôr 20.11.2013. Návrh vo veci samej podal dňa 24.1.2014, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, preto súd považoval jeho návrh za premlčaný. Keďže došlo k premlčaniu istiny, dochádza k

premlčaniu aj jej príslušenstva, t.j. zmluvných úrokov, ktoré boli splatné spolu so splátkou istiny, ako i úrokov z omeškania. Vzhľadom k tomu, že nárok navrhovateľ je premlčaný, súd rozhodol vo veci tak, že návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.. V konaní bol úspešný odporca, preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania. Odporcovi však v konaní žiadne trovy nevznikli, preto súd rozhodol tak, že mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom tunajšieho súdu v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať označenie účastníkov konania, voči ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom odvolateľ vidí nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu, čoho sa odvolaním domáha, musí byť podpísané a datované. Odvolanie možno zdôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 O.s.p..